

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44

Utgitt 26 september.

1925

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 16 septbr. til lov om motorvogn av 21 juni 1912, § 19, annet ledd, og § 2, annet ledd samt til den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes:

I. De ved kongelig resolusjon av 17 november 1916 utferdigede bestemmelser for kjøring med motorvogn og motorsykel innen Kristiansand by oppheves.

Samtidig bestemmes at den største tillatte hastighet for kjøring med motorvogn og motorsykel innen Kristiansand by inntil videre skal være:

a) For Setesdalsveien mellem Kaptein Krags vei og bygrensen 35 km. i timen. b) For broen «Thygesons Minde» 10 km. i timen. c) For de øvrige gater og veier 24 km. i timen, herfra undtatt følgende strekninger hvor den i motorvognlovens § 19 fastsatte maksimumshastighet — 15 km. i timen — fremdeles skal gjelde:

1. Bryggene ved Vestre havn med almenninger nedenfor Vestre Strandgate. 2. Ravnedalsveien. 3. Wergelandsveien. 4. Lillesandsveien fra broen «Thygesons Minde» til Koholmsveien. 5. Koholmsveien. 6. Nedre Lundsveien. 7. Klyngeveien. 8. Gimleveien.

II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvorved oversendes 19 septbr. forskrifter angående forsendelse av sprengstoffene Kul-Tornit B og Kul-Tornit D, jfr. kongelig resolusjon av 11 september 1925:

Kul-Tornit B med sammensetning 80—85 % ammoniumnitrat, 1—3 % kull, 1—3 % tremel, 10—15 % klorkalium eller klornatrium samt inntil 4 % nitroglyserin og

Kul-Tornit D med sammensetning 80—85 % ammoniumnitrat, 1—3 % tremel, 5—10 % klorkalium eller klornatrium, 1—3 % nitrerte kullvannstoffer samt inntil 4 % nitroglyserin tillates befordret med jernbane som almindelig il- og fraktgods på følgende betingelser:

- 19 septbr. 1. Sprengstoffet skal være i patronform. Patronene legges i esker eller forenes til pakker av ikke over $2\frac{1}{2}$ kg.s vekt. Eskene (pakkene) gjøres vanntette f. eks. ved et solid overdrag av ceresin eller et lignende stoff.
2. Eskene (pakkene) skal være støtt anbragt i sterke, tette, sikkert lukkede trekasser, som skal være foret med vanntett papir eller lign. Lokket tillates inntil videre festet med glatte og helst galvaniserte spiker som tillater at kassen kan åpnes uten voldsomhet. Kassen skal ha sikker bærearbeid (håndtak, bærelister eller bærestrop), hvis vekten av sprengstoffet overstiger 10 kg.
- En kasse må ikke inneholde mer enn 50 kg.

3. Kassene skal merkes tydelig:

EKSPLOSIV
AMM.NITR. SPR.STOFF
KUL-TORNIT B (resp. D)

og dessuten være påført avsenderens (firmaets) navn eller fabrikkmerke og vekten av sprengstoffet i kassen.

4. Fraktbrevet skal være ledsaget av en erklæring fra avsenderen og fra en (av Statens inspektør for ildsfarlige gjenstander) godkjent kjemiker om, at sprengstoffets sammensetning er overensstemmende med hvad foran er angitt og at sprengstoffet ellers i enhver henseende er lik det sprengstoff, som blev prøvet 10 august 1925.

Fraktbrevet skal være påført en av avsenderen undertegnet erklæring om, at innpakningen er overensstemmende med hvad der er bestemt i nærværende forskrifter.

5. Forsendelsen må skje i lukket vogn.
6. Ikke håndtersikre sprengstoffer, eksplosive tendmilder, ildsfarlige væsker og annet lett antendelig gods må ikke leses i samme vogn som Kul-Tornit B eller Kul-Tornit D.
7. Forsendelsen kan efter jernbanens bestemmelse foregå med godstog eller almindelig persontog.

23 septbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914, og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., har stadfestet en av herredsstyret for Vestby herred den 25 april og 1 august 1925 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 2 mai 1894 stadfestede politivedtekter.

Vedtektene er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, herunder innbefattet enhver vei, plass eller adkomst som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, må oppløp eller sammenstimlen av mennesker ikke finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes. Heller ikke må der på sådan vei foregå slagsmål eller annen larmende eller fornærmelig adferd, hvorved veifarende forulempes eller anstendigheten krenkes. Det er likeledes forbudt på eller ved foran nevnte veier å fortære berusende drikke, eller drive musikk, kortspill eller dans.

§ 2. Politiet kan helt eller delvis forby kjelkeakning, herunder akning med sparkstøtting, og skiløpning på nærmere bestemt angitte veier.

§ 3. Ved mineringsarbeider og bruk av skytevåben ved offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Skytning med gevær eller lignende på eller over offentlig vei, samt kastning med sten, sneball eller annet hvorved skade kan forvoldes eller veifarende fortreddes, skal være forbudt.

§ 4. Uten politiets tillatelse må ingen, enn ikke for kortere tid, ta plass på offentlig vei for å selge varer eller drive annen forretning.

§ 5. Uvøren kjøring eller ridning på hest eller sykkel er forbudt på offentlig vei. På vinterføre er den kjørende pliktig til å anbringe godt hørilig bjelle på sin hest, undtagen ved begravelser. Sykkel hvorpaa der rides efter mørkets frembrudd, skal være forsynt med tendt lykt. Ingen må på offentlig vei forlate sin hest uten at den er forsvarlig bundet, eller der føres forsvarlig tilsyn med den. Fraspent kjøretøi og motorkjøretøi som hensettes på offentlig vei, må ikke på nogen måte hindre den frie ferdsel av nogen art, likesom kjøretøier ikke må henstå unødig lenge. Til kappkjøring eller kappridning på offentlig vei trenges politiets tillatelse. På fortau eller spaservei må der hverken kjøres eller rides. Brutte, halte, avmagrede, eller løpske hester kan forbys benyttet på offentlig vei. Hester som er tilbøielige til å bite, skal være forsynt med munnkurv.

§ 6. Hunder som viser sig biske eller glupske, skal være forsynt med munnkurv. Alle hunder skal bære halsbånd med eierens tydelige navn og adresse. Tisper skal i løpetiden holdes innestengt.

§ 7. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen fornøielse eller festlighet må ikke finne sted uten forutgående anmeldelse til lensmannen, som kan påby dens ophør kl. 12 natt.

§ 8. Enhver som vil arrangere dramatiske forestillinger eller andre offentlige prestasjoner, såsom konserter, skuespill, forevisning av billeder, cirkus, pantomimer, eller holde karu-

23 septbr. sell, skytebane, ringkastning eller luftgyng, eller forevise menageri, panoramaer eller andre severdigheter, må ha politiets tillatelse, og har å svare en avgift til kommunekassen av kr. 50,00—kr. 100,00 efter lensmannens nærmere bestemmelse. Avgiften innbetales til lensmannen forskuddsvis ved tillatelsens erholdelse. Politiet kan dog fritta for erleggelse av avgift når konserter, skuespill og andre forestillinger gis i veldedig øiemed. Enhver som har erholdt sådan tillatelse, skal efterkomme de bestemmelser som politiet måtte treffe til ordenens opprettholdelse, og skal sørge for at ikke noget av det som forevises eller opføres, er av uanstendig innhold. I tilfelle kan politiet avbryte forestillingen og forlange lokalet ryddiggjort.

§ 9. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser skal de besøkende iakttå orden og sømmelighet og etterkomme de påbud som politiet måtte gi.

§ 10. Det er forbudt å flytte eller bortta, skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på, eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte innretninger, trær eller gjenstander. Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus, plankeverk, gjerder, innhegninger eller lignende, samt postkasser.

§ 11. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter efter straffelovens § 339, 2.

25 septbr.

Kongelig resolusjon. I medhold av midlertidig lov om prisregulering m. v. av 6 august 1920 med tilleggslover av 30 september 1921 og 21 juli 1922 bestemmes:

Det er forbudt uten samtykke av Statens prisdirektorat

- a) å fastsette bindende minstepriser for erhvervsdrivendes salg av varer eller ydelse av tjenester,
- b) å nekte å innlate sig i forretningsforbindelse på vanlige vilkår med en erhvervsdrivende, illegge ham bøter eller anvende andre tvangs- eller straffemidler mot ham fordi han ved salg av varer eller ydelse av tjenester har underbudt konkurrenter, gått under bransjemessige prisnoteringer eller ellers beregnet priser som anses for lave, eller ved trusel om sådanne foranstaltninger søke å avholde en erhvervsdrivende fra slik prisberegning,
- c) å opfordre eller på annen måte medvirke til iverksettelse av slike foranstaltninger eller trusler som nevnt under b).

Ovenstående bestemmelser trer i kraft straks.

Bestemmelsene gjelder ikke for arbeid i andres tjeneste eller for varer, som er bestemt til utførsel eller til bruk som råvarer for bedrifter som hovedsakelig arbeider med utførsel for øie.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 2 i lov om brenne- 25 septbr.
vin til medisinsk bruk av 30 november 1923 fastsettes en-
dringer i avsnitt II A og B i de ved kongelig resolusjon av
2 mai 1924 utferdigede forskrifter om, hvad der blir
å forstå ved de i paragrafen nevnte særlige
grunner, som kan berettigge en læge til å fravike lovens be-
stemmelser om frist eller mengde —, hvorefter avsnitt II skal
lyde således:

II. Nedenfor nevnte sykdommer skal anses som særlige
grunner, som kan berettigge en læge til å forordne ved én re-
sept for samme patient større mengde brennevin eller spiritus:

A. Til bruk gjennom flere uker men høist ca. 110
gr. brennevin eller 70 gr. spiritus pr. dag:

1. Pneumoni, sepsis, pyæmi og andre akutte og subakutte
alvorlige febersykdommer.
2. Akutte og subakutte sykdommer overhodet hos alkoholi-
kere.
3. Kreft, dyspepsier, langvarige bronkitter, bronkopneumo-
nier og astmatiske tilstander, stenokardiske anfall (hjerte-
krampe), langvarige tarmlidelser.
4. Til utvortes bruk i alle de ovenfor under I, lit. B 1—3
nevnte tilfelle.

B. Til bruk gjennom måneder eller år:

Diabetes, astma, tuberkulose, kroniske bronkitter og kro-
niske mave- og tarmsykdommer hos eldre, svekkelsestilstander
av enhver art hos gamle mennesker.

I disse tilfelle forutsettes lægen å sende Socialdepartemen-
tet motivert ansøking om licens for 1 eller $\frac{1}{2}$ år, loven § 5,
1 ledd.

Kongelig resolusjon. I. I henhold til §§ 28, 29 og 55 i 25 septbr.
lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 samt lov
av 31 desember 1920 om forhøielse av forskjellige havneavgif-
ter meddeles stadfestelse på Brønnøysund bystyres be-
slutning av 14 september 1925 om sådan forandring i de
gjeldende bryggetakster:

A. Kaiavgiften fastsettes til $3\frac{1}{2}$ øre pr. netto registertonn.

B. De i havnelovens §§ 16, 28 og 29 omhandlede avgifter
blir overensstemmende med lov av 31 desember 1920 å op-
kreve med et tillegg av 100 pct.

II. Beslutningen trer straks i kraft og forblir gjeldende
inntil videre.

Kongelig resolusjon, hvorved Landbruksdepartementet 25 septbr.
bemyndiges til i medhold av lov av 8 august 1924 om kvali-
tetskontroll med visse landbruksvarer å utferdige de nødven-

25 septbr. dige bestemmelser om kontroll med utførsel av poteter samt til å fastsette de avgifter som er nødvendige til dekning av de med kontrollen forbundne utgifter.

25 septbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i medhold av § 44 i midlertidig lov om offentlig administrasjon av banker av 17 juli 1925 utferdiges nedenstående forskrifter vedkommende det i samme lovs § 6, 3dje ledd, omhandlede kreditorråd:

§ 1. Bankens innskytere og andre fordringshavere fra tiden før innsendelse av ansøking om administrasjon innkalles av administrasjonsstyret med minst 14 dagers, høist 3 ukers varsel ved opslag i bankens ekspedisjonslokaler og ved kunngjørelse i minst 2 blad, som er almindelig lest i bankens distrikt.

§ 2. På møtet legitimerer fordringshaverne sig ved forevisning av spesielt for anledningen av banken utstedt bevidnelse for at vedkommende er fordringshaver, eller ved forevisning av kontraboken med banken. Administrasjonsstyret kan bestemme, at kun spesiell bevidnelse som nevnt kan benyttes som legitimasjon.

I innkallelsen til møtet skal der gis opplysning om hvad der kreves til legitimasjon.

Møtet velger selv sin dirigent.

§ 3. Rådets medlemmer velges av og blandt de fullmyndige fordringshavere. Kun selskaper kan møte ved fullmektig og ingen møtende kan avgi mer enn en stemme. Med hensyn til stemmerett og valgbarhet anses verge for umyndig som fordringshaver.

Avgjørelsen av tvist om stemmerett og valgbarhet henhører under valgmøtet. Avgjørelsen kan av møtende fordringshavere og av administrasjonsstyret innankes for Finansdepartementet, som kan kjenne utfallet av et valg ugyldig og påby nytt valg.

En fordringshaver kan ikke delta i nogen avstemning om sin egen stemmerett eller valgbarhet.

I tilfelle av stemmelikhet ved beslutninger eller valg foretas loddtrekning.

§ 4. Til stede på møtet skal være minst 2 medlemmer av administrasjonsstyret.

Over møtets forhandlinger føres protokoll. Denne underskrives av møtets dirigent og 2 tilstedeværende medlemmer av administrasjonsstyret.

§ 5. Rådet skal efter valgmøtets nærmere bestemmelse bestå av 3, 5 eller 7 medlemmer med samme antall varamenn. Rådet velger selv sin formann. For banker med avdelinger eller filialer i flere kommuner kan Finansdepartementet be-

stemme, at der skal foretas særskilt valg ved en eller flere av 25 septbr. avdelingene (filialene), som om disse var selvstendige banker, likesom departementet i så fall også fastsetter medlemsantallet for rådet så vel ved hovedsættet som ved avdelingene (filialene). Når rådet i henhold til sådan bestemmelse av departementet kommer til å bestå av flere grupper, bestemmer departementet, hvilken gruppes formann skal være det hele råds formann.

§ 6. Rådet (gruppen) sammenkalles av formannen og har møte så ofte som dets virksomhet gjør det nødvendig, dog minst 1 gang hvert halvår og når det kreves av 2 av rådets (gruppens) øvrige medlemmer eller av Finansdepartementet, Norges Bank, den dømmende kommissær eller administrasjonsstyret.

§ 7. Rådet (gruppen) avgir innberetning om sin virksomhet til Finansdepartementet, Norges Bank og den dømmende kommissær, når nogen av disse krever det.

Når rådet i henhold til bestemmelse i § 5, annet punktum, består av flere grupper, skal disse sende meddelelser til hverandre hvert halvår om sin virksomhet, likesom de skal drøfte med hverandre saker, som antas å være av særlig betydning eller hvorom administrasjonsstyret har anmodet om å få det hele råds uttalelse. Spørsmålet om erstatnings søksmål mot bankens stiftere og tidligere tillitsmenn (lovens § 13, annet ledd) blir å avgjøre av det hele råd.

§ 8. Medlemmer av rådet har taushetsplikt overfor uvedkommende med hensyn til hvad de i sådan egenskap erfarer om bankens eller bankkundes eller en annen banks eller dens bankkunders forhold. Overtredelse av denne bestemmelse medfører straff i henhold til straffelovens § 339.

Rettelse.

I Lovtidende nr. 42 for 1925, 1ste avdeling er på side 572 innløpet følgende feil som skyldes det fra departementet oversendte manuskript:

1. Side 572 § 2 i. f. skal henvises til § 64 istedenfor § 69.
2. I § 26 skal der henvises til § 12 istedenfor § 11.
3. Side 584, § 48, første ledd, 5te linje f.f. skal ordene «etter 3 og 6 år» utgå og erstattes med «hvert 5te år».
4. Side 586. I § 51 siste punktum skal merket M erstattes med N.K.
5. Henvisningen i § 52 første ledd i. f. skal være §§ 14 og 25 istedenfor §§ 14 og 26.

Utgiver: Byråchef Young.